

ברילב המזכיר האירגוני של מפלגת ה"עבודה, חיים ברילב, שישב לצידו של פרס על הבמה, השמיע מדי פעם הערות מבדחות.

גלילי ידידו של יגאל אלון ואחד מראשי תומכיו, השר לשעבר ישראל גלילי, אשר באחרונה ממעט בפעילות מפלגתית, ישב שקוע בהרהורים במשך מרבית הזמן.

בין יריבו המושבע של שימרון פרס ולכן ראש תומכיו אלון. יצחק רבין, ישב על הכסא שהיה שמור לדיין הכחירות, שוחח עם היושבים לידו, וסירב להשתתף בדיון.

רעמי צחוק גרף מי שהיה ח"כ, שגריר ומנהל סולל-בונה, דויד הכהן. להכתן היה נימוק מקורי לדרישה כי המרכז יבחר את מועמדו מיד: "אני רוצה להצביע לפני שתגרשו אותי מהמרכז", אמר לראשי המפלגה.

יון פירוס

חברי מרכז מפלגת העבודה שהצביעו הצבעה היו מפלה לשימרון פרס

לעומת הג'ונגל והבריונות השולטים בשיבות ונת. המרכז היתה חשובה ביותר. היא היתה תחילה הרישמית כמאבק על מועמד מיסלגת לראשות-הממשלה. לאחר שבועות ארוכים לחיטות ארסי מכיוון שמעון פרס, ואיומים את מצידו של יגאל אלון, הוכרו באותו הערב, כלוי המוחלט ביותר, המאבק בין שני ה"ם אחדים מתנהל המאבק סביב שאלה אחת: ור כבר עתה את מועמד המיפלגה לראשות לכנסת הבאה ולראשות-הממשלה או להמתין חר ועידה חדשה ומרכז חדש למיפלגה, אשר במועמד. שמעון פרס רצה הכרעה מיידית. כי כיום ידו עדיין על העליונה, אך עם כל

יום שצובר מתכרסם כוחו, ואילו כוח יריבו, יגאל אלון, עולה. פרס, המכיר את המנטאליות המפא"ית המפורסמת, ידע כי אם יקבע עובדות בשטח, יהססו חברי מיסלגת העבודה להדיח אותו בשלב מאוחר יותר.

בדיוק בגלל אותם נימוקים טען יגאל אלון כי יש לדחות את ההצבעה. אלון פרש את חוקת המיפלגה הקובעת כי "ה" מועמד יבחר לפני הבחירות", ופירש את המילה "לפני" כ"סמוך לבחירות".

כאשר החליט פרס לנצל את תפקידו כיושב-ראש המיפלגה ולזמן את המרכז לבחור במועמד, מיהר ראש-המטה של (המשך בעמוד 42)

שינה ומיקמרת ח"כ יוסי שריד, אשר עדיין לא קבע עמדה סופית בין שני המועמדים, נרדם בעת הישיבה, ואילו אלי מירזח, מי שהיה ראש לישיבתם של גולדה מאיר ויצחק רבין, מעשן את מקטרתו.